

1. I henvendelsen fra Kriminalistisk Institut foreslås bestemmelsen i § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om offentlige myndigheders registre vedrørende registrering af oplysninger i offentlige registre ændret.

§ 9, stk. 1, 1. pkt., i den gældende lov har følgende ordlyd:

»Der må kun registreres oplysninger, der klart er af betydning for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver.«

Bestemmelsen foreslås ændret til:

»Der må kun registreres oplysninger, der klart er af betydning for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver og for *belysningen af vedkommende myndigheds administration.*«

Som begrundelse for forslaget anføres, at forslaget skal sikre, at forskningen, de politiske beslutningstagere og bevilgende myndigheder får viden om »sagernes generelle omfang og karakter, om hvordan myndighederne forvalter deres beføjelser og om reglerne fungerer efter hensigten«.

Justitsministeriet skal i den anledning for det første bemærke, at bestemmelsen i § 9, stk. 1, vedrører spørgsmålet om, hvilke oplysninger en myndighed kan registrere. Allerede efter den gældende formulering af lovens § 9, stk. 1, har en myndighed således *mulighed* for at registrere oplysninger til belysning af myndighedens administration af et bestemt sagsområde. Sådanne data indgår allerede i dag i nogle registre, f.eks. oplysninger om, hvilke sager de enkelte medarbejdere i myndigheden behandler, sagernes forløb, indholdet af de truffe afgørelser, om afgørelserne påklages, og udfaldet af klagesagen. Den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, er således ikke fornøden for at *muliggøre*, at oplysninger af denne art kan registreres af en myndighed.

For det andet vil en bestemmelse som den foreslåede ikke sikre, at de pågældende oplysninger registreres. Som nævnt angiver bestemmelsen i § 9, stk. 1, alene, hvilke oplysninger en myndighed kan registrere i et edb-register, mens det efter bestemmelsen står myndigheden frit for, om den ønsker at registrere oplysningerne. Hvis det skal sikres, at bestemte oplysninger altid registreres i et offentligt edb-register, må det ske ved en lovbestemmelse, hvorefter oplysningerne skal registreres.

En sådan generel lovbestemmelse vil indebære, at enhver myndighed, der ønsker at

føre et edb-register, der omfattes af registerloven, tvinges til at anvende ressourcer på at fremfinde, registrere og opbevare de nævnte oplysninger, også selv om myndigheden ikke selv skønner, at der er behov herfor. I de – vel nok fleste – tilfælde, hvor der ikke senere viser sig at være interesse i at forske i vedkommende myndigheds administration, vil disse ressourcer være spildte.

Hertil kommer, at lov om offentlige myndigheders registre vedrører registrering af oplysninger, der kan henføres til bestemte personer. En bestemmelse af det nævnte indhold vil derfor indebære pligt til i samtlige offentlige myndigheders registre at registrere yderligere oplysninger om myndighedens administration, herunder oplysninger, der kan henføres til de registrerede personer eller til de enkelte medarbejdere hos myndigheden.

2. Det foreslås endvidere i henvendelsen fra Kriminalistisk Institut, at der i § 9 indsættes som nyt stykke efter stk. 4:

»Det enkelte register bør opbygges således, at det er muligt at udtage statistiske eller anonymiserede oplysninger.«

Indsættelse af en sådan bestemmelse vil efter Justitsministeriets opfattelse indebære, at ethvert offentligt edb-register i princippet skal opbygges således, at alle registrerede oplysninger kan udskrives i statistisk form og i kombination med samtlige øvrige oplysninger i registeret, også selv om vedkommende myndighed ikke finder, at der er behov herfor. Dette vil formentlig medføre en betydelig forøgelse af udgifterne ved etablering og førelse af edb-registre. Som anført under pkt. 1 vil disse ressourcer være spildt i de mange tilfælde, hvor der ikke viser sig at være nogen forskningsmæssig interesse i oplysningerne.

3. I henvendelsen udtrykkes der endvidere undren over »i hvor ringe grad registerlovgivningen benytter den personbeskyttelse, der ligger i anonymisering af oplysninger«. Det foreslås, at der skabes en lettere adgang til, at forskere kan få anonymiserede oplysninger fra administrative registre.

I den anledning skal Justitsministeriet bemærke, at lov om offentlige myndigheders registre ikke vedrører registrering eller videregivelse af oplysninger, der ikke kan henføres til bestemte personer, jf. lovens § 1, stk. 1, og § 16, stk. 1. Hverken den gældende lov